

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.
Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba
Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

LAS DURAS Y LAS MADURAS.

QUAN un se véu las duras y las maduras, sol mudar d'intents.
¿Per quin motiu, sinó, l'esquerra, que anava ronsejant, com si 'l'emplir la paraula empenyada fos un crim, are tot de un plegat, sembla que tracta de fer alguna cosa?

Es molt senzill. Perque tothom se reya ja de aquests esquerrans esbravats que tot lo sant dia corrian darrera de 'n Sagasta, disposats a donar *media vuelta a la derecha*.
—¡Pobra esquerrall deyan per tot arréu. En Cánovas vá aixalar a 'n Sagasta, y are 'n Sagasta aixala a l'esquerra. Aucell aixelat aucell engabiat. Picará 'l'grá tant temps com puga; pero no donará may grans voladas.

Peró l'esquerra ha mudat d'intents. ¿Per qué? Perque s'ha vist las duras y las maduras.

Are passém á l'home del tupé.

En Sagasta, més estarrufat que un gall-d'indi, anava dihent:

—Es veritat que no soch president del Consell de ministres, pero tant se val. La majoria del Congrés, com qu'és fabricada a casa, es ben mèva. Tenint, donchs, la majoria, tinch la payella pèl mànech; es a dir tinch l'esquerra agafada pèl clateil. O fa lo que a mi 'm dona la gana, ó bé l'hi enjega la majoria a sobre y la esmicolo... Que no 'm parlin de sufragi universal, ni de revisió constitucional, ni al d' tres heretjias per l'istol, ó sinó aixeco 'l dit y ja tenim a la majoria sobre l'esquerra...

¡La majoria!.. ¡Sempre la majoria!.. ¡Quantas ilusions!

¡Pobre Sagastal
Are recull los fruits de las llavors que vá sembrar dos anys endarrera. Vá fer diputat a qui bé vá semblarli, sense mirar ni las sévas ideas, ni la séva formalitat, ni la séva conseqüencia.—Hi ha una cosa qu'enganxa més que un ganxo, deya: 'l pressupuesto.

Y aixis mentres vá tenir medi de repartir destinos y fer favors, vá tenir majoria.

Peró avuy en Sagasta es un home com los demés: l'hi falta 'l ganxo del presupuesto y 'ls amichs se l'hi escorran. Sense am no s'agafa peix. La majoria de la majoria ha vist també las duras y las maduras y dirigintse al seu antich jefe, l'hi diu:

—No cal pás que 's refini de nosaltres, D. Práxedes. Serém si vosté vol tant amichs com antes, tan amichs com sempre; pero com deya l'inolvidable Ayala:

«Una cosa es la amistad
y el negocio es otra cosa.

La majoria de la majoria ha fet los seus càlculs, traientne 'l següent resultat:

—«Si l'esquerra, impossibilitada de governar ab lo seu programa, obtenia per casualitat lo decret dissolvent las Cortes, ¿qué fora de nosaltres? ¿Cóm redimontri haviam de tornar a sortir elegits? ¡Adéu representació! ¡Adéu figura! ¡Adéu importancia!...

«No, no, no. ¿Qué vol l'esquerra? ¿Vol plantejar lo sufragi universal? Conti ab los nostres vots. Després de tot lo mateix Sagasta está cansat de defensarlo. De manera que obrant aixis serém més sagastins qu'ell mateix.

«¿Vol modificar la Constitució? Enhorabona. La modificarem y que surti tant liberal, tant avansada com vulgan. ¿Que per ventura D. Práxedes no está cansat de defensar la de l'any 69? També baix aquest punt de vista, serém més Sagastins qu' en Sagasta. Si 'l nostre amich no té memoria que menji quas de pansa, que si 'ns donavan las dimissorias, no 'ns faria pás ell reelegir.

«Per lo tant, ¡visca l'esquerrall! Sí, senyors: visca molts anys.»

Are desitjo saber qu' es lo que farà en Sagasta quan se veja las duras y las maduras, y havent perdut los bous, se trobi a punt de perdre las esquellas.

Al govern de l'esquerra haig de ferli justicia. Quan lo veyia pèl mal camí, embolicat tot lo sant dia ab en Sagasta, creya que no faria rés de bó.

Peró apenas s'ha desfet de aquests enredos, ha realizat dos ó tres actes dignes d' aplauso, y jo que avants que tot vull ser just, no puch menos de aplaudirlo.

Acte primer: l'indult dels sargentos, cabos y soldats de Badajoz. L'hi dono mitj aplauso no més: l'aplausó seria complet si l'indult hagués sigut complet. Entre 'ls insurrectes hi ha gefes y oficials, y aquests no han sigut indultats: hi ha insurrectes de la Seo de Urgell y tampoch ho han sigut.

Acte segon: l'abolició terminant del cep y del grillet que 'ls conservadors conservavan contra 'ls negres de Cuba.

Acte tercer: aquest correspon de dret al general Serrano.

Mentres lo príncep de Alemania visita a D. Alfonso y revista y examina las tropas espanyolas, y tem tothom pèr consegüent, qu'Espanya s'enredi en un mal negoci, lo Duch de la Torre, al presentar las sévas credencials al primer magistrat de la República francesa, realisa un acte importantíssim, declarant a la fás d'Europa qu'Espanya desitja estar bé ab la noble nació francesa, y seguir sens interrupció las bonas relacions ab ella, fent vots al mateix temps per la prosperitat de la República y per la salut del seu digne representant.

En aquest punt l'héroe de Alcolea ha interpretat tant bé com l'any 68 la voluntat y l'esperit de la nació espanyola.

Vaja, D. Francisco, ab un discurs aixís, que torna la

tranquilat als ánimos, s'ha ben guanyat los xeixanta mil duros del sou. No seré jo qui 'ls hi escatimi.

Lo ministre de la guerra ab l'indult; lo ministre de Ultramar ab l'abolició del cep y del grillet, y 'l Duch de la Torre ab lo discurs de recepció demostren que després de haver vist las duras y las maduras han fet lo que havian de fer.

Are no més falta que no s'aturin a mitj camí. Vinga 'l sufragi universal, vinga la reforma de la Constitució, y 'l país y l'esquerra 's partirán las maduras com a bons germans.

Peró ¿y de las duras qué 'n farém?
¡Ah! Las duras serán totas per en Sagasta.

P. K.

LA REFORMA DE BARCELONA.

PLAN-FANTÀSTICH.

VI.

INDICATS ja alguns conceptes generals y coronels, entro de plé en lo desarrollo del meu plan... plan... plan...

Peró avants que tot, formularé dugas preguntas.

¿Está Barcelona tant mal feta com diuhén? Si y no.

¿Han satisfet los desitjos de la ciutat los que han ideat la reforma? No y sí.

¿Qué tall! A veure si vostés ho comprenen aixó. Lo qu' es jo, francament, si ho entench que 'm escaulin.

De tots modos, bó es deixar sentat, ó ajegut, que encara hi ha molts punts per resoldre. Y aquestos punts, si 's complican, poden molt bé convertirse en comas.

VII.

Al buscar la manera de remoure 'ls obstacles que s'oposan a la reforma, a qualsevol se l'hi ocorreix que 'l millor sistema seria fer posar tota la esquadra anclada dins del port de Barcelona, y desde allí ¡pim! ¡pam! canonada va, canonada vé, aplanarho tot y comensarho després de cap y de nou.

Peró luego 's véu la barbaritat d'aquest medi, y tothom compendrà que no hi ha necessitat d'apelar a la esquadra, pues montant una bateria a la Plassa de Catalunya y tirant a dreta y esquerra, los resultats serán iguals y encara més segurs.

Davant d'aquest duple, ¿s'ha de recorre al sistema de incendiar la ciutat? No.

¿Se pot acudir a la dinamita? També.

Y pues ¿cóm s'arregla aixó?

¿Cóm s'arregla? Deixanxo estar del mateix modo, y emprenent la reforma per uns rumbos distints.

VIII.

Las petitas causas produheixen grans efectes: verbi-

gracia, la erupció del Vesubi y la degollació dels indecents. Això no admet réplica.

Sobre aquest axioma geogràfic, pues, fundo tot lo meu plan.

Barcelona seria molt bonica si cambiés los carrers vells y tortuosos que tè, per carrers nous y tirats a cordill; pero no poguent ser per ara, perque això es cosa de temps y diners y no hi ha ni una cosa ni altre, nos hem de contentar en millorar l'ànima ja que no podem millorar lo cos. O, en altres termes, hém d' agafar las fullas pèl rabe, ja que no podem agafar lo rabe per las fullas.

Crech que això es molt correcte y posat en rahò. Si algú no ho troba prou clar, que hi tiri una mica d'aygua.

IX.

Lo primer que jo faria—y ara me 'n vaig dret al assumpto.—seria un gran carrer que comensés a las Hortas de Sant Bertran y acabés a la Plassa de 'n Rovira. A primera vista, y hasta a segona, no 's comprén la utilitat d' aquesta via; pero jo la posarè en evidència, sols ab indicar que al un cap hi faria estar permanentment en Cabot y al altre en Pelfort, y aixís potser evitariam que 's disputessin y 's dirigessin malas miradas.

Per altra part, aquesta nova via, disposada de certa manera, seria un adorno original y un dels principals atractius de la hermosa Barcelona.

Donantli l' amplada necessaria, hi faria al mitj una gran cloaca de molta profunditat y sense tapar de manera que a més de ser un desaygüe ràpid, seria també una cómoda y pintoresca via de comunicació entre l' ensanche y 'l mar.

Las barcas entrarian librement pèl canal y transportarian passatgers y mercancias desde 'l port hasta las mil escalinatas que 'ls propietaris de las casas farian construir, sens dupte, en tota la extensió de las dugas màrges.

¡Quin panorama! ¿eh? Y encara, millorant la cosa, ¡qui sab si en temps veniders s' aixamplaria y enfondiria 'l tal canal, y 'ls nostres hereus veurien la esquadra espanyola anclada a la Plassa de Catalunya, ó 'l corréu de l' Habana descarregant davant de la sala Beethoven!

X.

Los que administran una ciutat, han de procurar unir sempre lo útil a lo agradable. Fins en l' ornato públich s' hi ha de buscar la seva part productiva y utilitaria, pues, com dihen los inglesos, *quien mal anda mal acaba*.

Aixís, donchs, jo faria arrancar tots los arbres de la Rambla y demès carrers hont hi ha aquesta classe de verduras, y en lloch de plantarhi plátanos hi plantaria figueras.

Las ventatjas que ab aquesta innovació s' conseguirian son escandalosas, piramidals.

Tindriam la mateixa sombra, la mateixa fresca y las mateixas fullas secas a la tardor, y, sobre tot, tindriam abundancia de figas de totes classes.

¡Oh! Seria hermosíssim. Los vehins dels carrers hont hi hagués arbres, desde 'ls balcons podrien vigilar las figas y culirne quan fossin maduras; los transeunts podrien anar ab las sèvas canyas fentne caure una que altra, y tothom, desde 'l més xich al més nano, tindria 'l dret d' aprofitarse de las figueras municipals, en las épocas fixadas.

¡Han calculat vostés l' espectacle que oferiria la Rambla en las matinadas d' istiu, quan los arbres essessin carregats de fruyta, y 'ls barcelonins en agradable confusió s' enfilessin brancas amunt, menjantse las figas més madures y omplintne cistelletes pèl consúm del dia?

XI.

No 's limitarian a aquest género las reformas que jo duria a cap.

La construcció de casa la Ciutat adoleix de defectes capitalissims, que sols se poden subsanar edificantla de nou.

Jo la derribaria y la fabricaria tota de vidre: parets, sostres, embans, portas, tot absolutament. De modo que tothom desde 'l carrer veuria lo que 's fa dintre, y s' evitaria que, per falta de claror, s' hi fessin tants nius de ratas y escarbats com hi ha avuy.

XII.

L' estat de l' atmósfera y, sobre tot, l' estat de la paciència dels meus lectors, no 'm permeten extèndrem tant com jo voldria, y per xò faig punt final.

Tal vegada la mala fé y la enveja, que tant abundan en terra cristiana, s' ensanyaran ab la mèva obra, calificantla d' absurda y ridícula. Jo tinch la consciència ben tranquila y la camisa ben planxada, y si no desitjo cap recompensa dels meus concitadans, espero que no faltará qui, llegint aquestas ratllas, confessará que hi donat en lo blanch, ó en lo negre, ó en algun altre color.

FANTÁSTICH.

N Romero Robledo ha pronunciat lo discurs inaugural de l' Academia de Jurisprudencia de Madrid.

Tema del discurs: *Los delictes de la paraula*.

Delictes tremendos, que 'ls periodistas pagan anant a presiri, y en cambi certs politichs de pochos escrúpuls, cometent'os, escalan lo ministeri.

Exemple: un periodista de la *Vanguardia* de Madrid tradueix un xiste del portugués. ¡Quatre anys de presiri!

Un fill d' Antequera declara que 'ls Borbons están incapacitats per ocupar lo trono d' Espanya y algun temps després proclama la soberania dels Borbons. ¡Cinch anys de ministeri!

Pintant la cigonya fortuna faréu:
con que ja ho veyéu,
qui no té vergonya
tot lo mon es seu.

Deyan aquest dia que Mr. Greyv vindria a Espanya y que en aquest cas passaria per Barcelona.

¡Que no vingal! ¡Que no vingal!.. 'Ns entusiasmariam massa, y 'ls de Madrid dirian que no som prou patriotas.

Aquell dia la CAMPANA DE GRACIA tocara la *Marseles*.

—L' indult a favor dels sargentos, cabos y soldats de Badajoz es una mida reparadora, deya un esquerrá.

—No hi ha dupte, l' hi vaig respondre. Pero als sargentos fusellats a Santo Domingo de la Calzada, vamos a veure ¡qui 'ls indulta?

L' Academia de Jurisprudencia de Madrid ha nomenat soci honorari al príncep de Alemania.

Aquest nomenament tal vegada l' obligará a estudiar dret.

Y quan no sápigam veurá que no hi ha res al mon tant oposat a la ley y a la justicia, com la guerra.

En Martos y en Cánovas s' han donat un abraçada. O D. Cristino vá estranyent las distancias ó D. Anton vá aixamplant las sèvas.

O en Martos en punt a aspiracions monárquicas se posa a l' altura de 'n Cánovas; ó en Cánovas en punt a reserves republicanas se posa a l' altura de 'n Martos.

No ho estranyin. Ja fá temps que la política espanyola sembla una professó de senmana santa. Tota plena de misteris.

Lo govern ha declarat abolit lo cep y lo grillet.

Dono l' enhorabona als negres. Are no falta sino que 'ls negres pugan donarnos l' enhorabona a nosaltres, ab motiu de que l' esquerra suprimeixi 'l presiri dels periodistas.

Ja veurán com los periodistas estarém pitjor que 'ls negres.

Perque vejim lo que guanyariam si per fernos massa amichs de Alemania, renyissem ab Fransa.

Comers d' importació (ab Fransa) 220 millons de pessetas.

Id. d' exportació (ab idem.) 309 millons de id.

Comers de importació (ab Alemania) 82 millons de idem.

Id. d' exportació (ab idem.)—7 millons de idem.

D' importació perderiam 138 millons y d' exportació qu' es lo que 's convé més, 302 millons.

Antiguament las simpatias y las antipatias entre 'ls pobles provenian del capritxo dels cortesans y dels monarcas.

Avuy las alianças y las amistats se contreuhen segons los interessos y las relaciones comercials.

Antiguament circulava la sanch.

Avuy circula 'l diner.

Suposo que tots vostés necessitarán almanach per l' any que vé. Donchs sens perjudici del que publicarà LA CAMPANA DE GRACIA, plé de lectura y de grabats xispejants, passin per la botiga de 'n Lopez y trobaran l' assurtit més gran y variat que may hajan vist de almanachs de paret y de llibre.

No es per alabarnos; pero 'ls almanachs son l' especialitat de la casa.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Un predicador a Pla de Cobra, 'l dia de la fira vá predicar contra la carretera nova dihent que per ella 's ficaria la blasfemia dintre de la població.—En això vá sentir las grallas que tocavan fora de l' iglesia, anunciant que anava a comensar lo ball, y enjega per aquest motiu un raig d' impropis y excomunicacions, més recargoladas, que ni 'ls carreters que vajan al poble per la carretera nova.

Al Arbós un predicador vá tractar de *animals y herejes* als pares que deixan anar los seus fills y fillas als balls. ¡Que ben educat! Un altre dia vá dir que quan la religió estiga del tot corrompuda, hi haurá una plaga universal omplintse tot lo mon de arena. ¡Cuidado, donchs, que ab capellans com molts que are corren potser aviat comensarán a caure granets!

L' arcaide de Vilafranca, aquell demagogó furidó del any 73, mentres hi ha hagut missionistas a la vila, la població ha quedat a las foscas; pero vuit fanals al rededor de l' iglesia han cremat tota la nit.—Ell mateix en persona ha anat a acompanyar cada dia als jesuitas fins al peu de la trona.—A més, la guardia-civil ha estat patru lant sempre pèls encontorns de l' iglesia. Aquest arcaide devot de nou cunyo, més valdria que restituhís la vara a qui de dret correspon, que no pas anar a l' iglesia a donarse cops de puny al pit de una manera tant ridícul.

LA TRIPLE ALIANSA.

TONTERIA CÓNICA DE MALA MENA, EN UN ACTE.

Personatjes: Sagasta, Martos, Cánovas y Martínez Campos. L' acció té lloch en un menjador d' una fonda.

Al alsarse 'l teló la escena está deserta. Al poch rato entra sigilosament y enrahonant sol, en Martos.

MARTOS. Es aquí; arribo a bon punt: no n' hi ha cap de la brivalla; podré amagar-me bé. (*Escolta*) ¡Calla! Sembla que ja 'n puja un.

¡Hont me fico? ¡Ah! Aquí hi cabré. (*S' amaga darrera un portier, en lo mateix moment que entra en Martínez Campos.*)

CAMPOS. Buenas. ¿Qué? ¿Encara no hi son? ¡Es que revatua 'l mon sempre tinch de sè 'l primè! Tant que 'm crema la tardansa quan jo dono alguna cita: está vist, se necessita aplicar més l' ordenansa.

(*Se passeja amunt y avall. Entra en Sagasta esbufegant.*)

SAGASTA. ¡Ay, general! ¡Ja es aquí?

CAM. (*Cremit.*) ¡Pues! ¿que vol que sigui allá? No sè perqué han de tardar tractant d' un assumpto així.

SAG. Y don Anton ¿no ha vingut? (*En aquell moment entra en Cánovas.*)

CAM. Vaja, home, vaja; espavilis (*Per en Cánovas.*)

CÁNOVAS. (*Sofocat.*) ¡Ay, res! Un atach de bilis aquí baix m' ha entretingut. Bé, seyém. (*S' assentian tots tres: en Sagasta ocupa 'l lloch de preferencia.*)

SAG. Senyors: convé presentar la qüestió clara; la situació, ara com ara, no fila pas massa bé. La esquerra vá a tota pressa arrelantse tant com pot, los pobles demanan vot, la democracia progressa, y veyent que 'l mal avansa y ningú no 'l sab curar, jo havia pensat formar una especie d' aliança.

CÁN. Endavant, bonica idea.

SAG. Es precis véure una mica lo qu' es y qué significa tota aquesta patulea.

La esquerra no es un partit, ni tè ideal, ni tè historia; es lo rebuigi, es l' escoria...

CAM. (*Interrompentlo.*) ¡Bravo, bravo! Molt ben dit.

SAG. (*Entusiasmat.*) ¡Hont es, hont es la nació? Aquí, entre nosaltres tres: fora d' aquí... no hi ha res...

CAM. (*Abraçantlo.*) ¡Bravo, bravo! Tè rahò.

SAG. Diguin; ¿qué n' hauriam tret de sanar tants mals y llagas, si deixéssim que aquests plagas espatllessin lo qu' hem fet?

No olvidin que en benefici del país jo he governat, y tant rebé l' hi posat, qu' ell sol... sab aná al hospici.

CÁN. Y tinguin present que jo vareig governar també tant al pé, que hasta 's vá fé popular lo meu bastó.

CAM. Y recordin que jo un dia vaig posar l' esquella al gat, y si no l' hi hagués posat...

CÁN. (*Rihent.*) Esquella 'l gat no duria.

SAG. (*Molt serio.*) Resultat de tot això: que 'ns acóssa la desgracia, que això de la democracia es un cau de perdicció, que 'l país entre uns y altres está que no 's pot tenir, que algú l' ha de redimir, y aquest algú... som nosaltres.

Ara bé: ¿Com lograrém fé obrí 'ls ulls d' aquesta terra? Desacreditant l' esquerra tant depressa com poguéem.

Jo alararé a la gent mansa dihentli que aném al abisme,

parlantli del socialisme y del exemple de Fransa.

CAN. Jo aniré á sembrar l' alarma entre 'ls richs, per totes parts.

CAN. Jo parlare al militars... si es que volen escoltarme.

SAG. (Alsantse.) Animo, donchs: comensém á treballar desseguit. Jurém dú á cap lo qu' hem dit sense vacilar?

CAN. Y CAN. (Extentent lo bras.) ¡Jurémi!

SAG. ¡Bravo, capitá manaya! Don Anton, ara sortim, y á véure com ho cumplim.

(Se'n van de puntetas, deixant sola l' escena. Quan s' ha extingit lo trepitj, surt en Martos del amagatall, movent lo cap ab certa picardia.)

MARTOS. ¡Vaya! ¡vaya! ¡vaya! ¡vaya!

(Baixa 'l teló pausadament, mentres en Martos continúa ballandrejantse.)

C. GUMÁ.

A revista celebrada en obsequi del príncep de Alemania no tingué de particular sino que l' artilleria vá retrassarse mitja hora.

Un home públich asseguran que vá dir. —Y are que fá aquesta tropa?.. ¿Perventura s' ha pronunciat?

Ab motiu de la serenata dada en obsequi del mateix personatge vá haverhi moltes empentas; ab motiu de las empentas vá haverhi algun cop de sabre; y ab motiu dels cops de sabre, vá haverhi algunas contusions.

Serenata en clau de sol... dat.

Podrán dir los que van rebre per haver assistir á la tal serenata, que de seré no n' estava; pero qu' en cambi vá haverhi més *natas* de las qu' estavan anunciadas.

Llegeixo en un periódich alemany: «Si 'l príncep arribés á ser xiulat á Fransa, podria prevenirne una guerra europa.»

¡Alto!

Arrenquéu fins los xiulets de las locomotoras. Y encare aixis estém en perill.

¿Que será de nosaltres si al príncep arriban á xiularli los orelles?

En Montero Rios ha visitat á D. Alfonso. Y diu un tel'grama: «Al salir se mostraba altamente complacido de las atenciones del monarca.»

Dias endarrera també en Sagasta vá anar á Palacio y vá sortirne sonrient.

En Martos també vá anarhi y vá sortirne ab la sonrisa als llábis.

Com hi ha mon, no sè pas que 'ls donan en aquella casa... Per mí 'ls hi fan pessigollas.

Al anar á rebre 'l príncep, D. Alfonso vestia 'l traje de coronel de hulanos.

No veuhen? si jo hagués hagut de anar'lo á rebre, m' hauria posat lo gorro-frigi.

Perque jo soch republicá honorari.

Al príncep de Alemania tractan de nombrarlo coronel honorari de algun cos del exercit espanyol.

Probablement lo nombrarán coronel de la Guardia Civil.

Ja veurá ell com

El ser civil es un placer: van á los toros sin pagar res.

Dias endarrera 'l Brusi s' escandalisava de que 'l govern francés hagués disposat que las campanas de las iglesias, en las festas civicas, haguessen de repicar.

Donchs sápigá 'l Brusi que á l' arribada del príncep alemany, van repicar totes las campanas de las iglesias de Valencia.

Y aixó que 'l tal príncep es un protestant com una casa, y segons lo criteri católich, lo dia que 's mori anirá á las calderas del Pere Botero.

Quan lo príncep alemany parla ab algú emplea l' idioma francés.

Quan menja, menja á la francesa; y 'l *menú* dels banquetes está escrit en francés.

En francés si vol ferse entendre, en francés si vol menjar.

Proposo que aquell epígrama del portugués comensi aixis:

Asombróse un portugués de ver con tanta constancia á los contrarios de Francia hablando siempre francés.

A Valencia ván rebre al príncep alemany unas quantas minyonas disfressadas de llauradoras.

Lo príncep densá qu' es á Espanya ja ha tret set ó vuit trajes diferents.

¡Quin tema per la *Moda elegant ilustrada!*

«Influencia del cambi de trajes en la política.»

Deyan que la tornada seria per Fransa, perque per mar se mareja.

No sè perqué, pero 'm sembla que 'ls aires de Fransa á certas personas, las marejarian més que 'ls de mar.

Los insurrectes d' Egipte han donat una tunda als inglesos.

—Donchs diga que ja no son inglesos.

—Ay, ay ¿per qué?

—Perque ja han cobrat.

Siffier, l' autor d' aquell folleto cobart y miserable com totes las traicions y totes las calumnias diu que tenia 'l número 725 en la Associació Militar Republicana.

Jo crech que s' equivoca.

Per la mala olor del fo leto no podia tenir lo número 725.

Sino 'l número 100.

Pera assistir á la recepció de palacio 'ls convidats havian de dur calsa curta, mitja negra y sabata escotada ab civella.

Quan lo príncep torni á la seva terra y l' hi preguntin: «Qu' es lo que t'ha agradat més de Espanya?». Podrá respondre: «Las pantorrillas dels que menjan del presupuesto. ¡Qué ben formadas estavan, y sobre tot que molsudas!»

Are no seria mal que en justa compensació fessin una recepció de mestres d' estudi.

¡Quinas pallaringas se veurian!

Acompanyan al príncep un inspector de policia, y quatre agents.

¿Creuhen vostés que l' acompanyan per vigilarlo? No senyors. La policia alemana ha vingut á Espanya per estudiar l' organizació, las costums y 'l modo de ser de la policia espanyola.

Llástima que no hajan passat per Barcelona. A la presó haurian trobat un jefe de policia del altre gobernador que 'ls hauria enterat de unas cosas molt apropiat per entusiasmarse.

Se queixa 'l *Porvenir* de que una carta de 'n Ruiz Zorrilla va arribar ab molt retrás y ab senyals de haver sigut oberta.

¡Qui sab! Potser D. Manuel quan escriu una carta, desde Ginebra envia un propi á Barcelona, perque la tiri á l' estanch de la Plassa de Sant Jaume.

¡Perque 'l govern qu' es cas d' obrirlas!

A Manila s' ha descubert una conspiració.

Y desseguida tothom ha pensat lo mateix: ja fa temps que 'ls alemanys ambicionan la possessió de las islas Filipinas.

De modo que mentres lo príncep vé á visitarnos..... Prou: embossém lo nostre pensament ab un mocador de Manila. No fòs cas que 'ns costipessim.

S' ha publicat un manifest de la Associació republicana militar, atacant a n' en Siffier y demanant que 's restableixi 'l sufragi universal.

Firman lo document los núms. 2.705, 2.008, 3.921, 2.466 y 3.029.

Ja ho saben, comprin aquests números y treuran.

Daria qualsevol cosa per saber quin número té en Ruiz Zorrilla. Greguin que ab lo número de D. Manuel darian lo cop: *treurían la grossa.*

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—A-do-ra-da.
2. MUDANSA.—Ball-Bell-Boll-Bull.
3. CONVERSA.—Boria.
4. LOGOGRIFO NUMERICH.—Conversa.
5. GEROGLIFICH.—De Josephs, Antons y Ases n' hi ha per totes las casas.

Han endevinat totes cinch solucions los ciutadans

Nofre y Marieta y C.ª, Tortosa, Dos Liberals, Un de la Conca, Miquel et taberner, Un Tonto y Set Esquenas; n' han endevinadas 4 Un amic de Solops, Un bon xicot y Pau Barrina; 3. Xafa-ratas; 2 Pere Magraner y 1 no més Abad de Poblet y Miranias.

XARADA.

Preguntat á la *Dos-hu* son *hu-tres* sobre l' *hu-dos*, respongué ab tó carinyós sens que repliqué ningú.

—Segons diu un que n' es tot y que ho pot sabé una mica, Capellades lo fabrica excelent, millor que Olot.

J. FORGERON ET CHERCHAI.

ACENTÍGRAFO.

Ab la *total* ab e «Amada» mon oncle abir vá arribá y del Brasil me portá una *tot* ab a brodada.

RAMON ROMANISQUIS.

SINONIMIA.

Una gran *tot* té 'l padrí, poble catalá es *total*, *total* tothom vol tení per las festas de Nadal.

AGUILETA.

CONVERSA.

—¿Sab quí s' ha mort, Lluisa?

—Gastas moltes bromas... no 't crech.

—Si, dona, s' ha mort políticament.

—¿Quí es? Acaba.

—En... Pero si tots dos ho havém dit.

UN TONTO.

GEROGLIFICH.

× . I
Lo lo Lo
:
PI
O O O O

DOS LIBERALS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pepet Simpálich, Un de la Conca, Quatre amigas, Un Catalanista, Pere Barrufet y N. P. M.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Bon xicot, Set Esquenas, Marieta Piu, C. d' Esparraguera, Juli, Ramonet, Dos Republicants, F. Sobrecasas, F. Querido, J. E. y C., Un Talentarro y Pere Burina.

Ciudadá E. C. Olimpo: Publicarém lo ters de paraulas.—Un Tenorio: Id. un rombo y un logogrifo.—Marieta N. y C.: Id. dos logogrifos, un geroglifich y un ters de paraulas.—J. Forgeron et Cherchai: La forma de la poesia es molt desigual: hi ha poca facilitat. Tal vegada arrodonida podria publicarse.—Un Badaloni: Publicarém lo geroglifich.—Amich del Sclops: Id. un rombo.—J. M. F. de petits: Id. rombo numerich, conversa, sinonimia y trenca-caps.—Hubamlad: La poesia haurá de referse.—Florian Martí: Va bé.—Dos Liberals: publicarém un rombo y un quit de paraulas.—Q. Roig: La poesia vá molt bé.—Mister Johnson: Id. l' article; los versos no tant.—M. Bocanegra: Sera servit.—F. Sobrecasas: Insertarém lo rombo impossible que *La Campana*, qu' es un periódich de reduhidas dimensions, puga admetre cartas tan llargas sobre fets que á Santa Coloma seran molt interesants; pero que fora d' allí no ho son.—A. R. (Masnou): Es qüestió de apreciacions: de lo qu' hem posat no 'ns ne desdím y méns després de la carta de vosté.—S. M. (Masnou): Enterats.—Quatre amigas: Insertarém lo nivell de paraulas.—Un de la Conca: Id. conversa y geroglifich.—Un Catalanista: Id. lo que 'ns remet menos sinonimia.—Pepet Simpálich: Id. geroglifich.—Un tonto: Id. conversa.—E. A. (Terrasola): La semana entrant ne parlarém, sempre que 'ns consli l' identitat de la seva firma.—M. T. (Taya): Hem llegit dugas vegadas la carta y no 'n trayém l' aygua clara.—J. M. y V. (Arbós): Queda servit.

LO DEU DEL SIGLE

Y LO CAMÍ DE LA FORTUNA.

VISTASSO FILOSÓFICH SOCIAL, EN VERS

PER C. GUMÁ

Forma un elegant tomet de 32 planas en quart, imprés ab moit esmero sobre paper superior.

Preu DOS rals.

Se vén en la llibreria de Lopez, Rambla del mitj, 20, y demés principals llibrerias y kioscos.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

ab xaradas, epigramas, endevinallas y fins guisat per las cuineras.

Gran assortit per tots los gustos y totes las fortunes. Diviuxos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintas y elegants, tamanyos de totes classes y preus baratissims, desde 11/2 rals fins á 18. Tot aixó ho trobaran en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin a veure'ls y se convencerán que no exagerém.

VENTA AL POR MAJOR Y MENOR Als corresponents s' otorgan grans rebaixas.

LOPEZ. Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso Arch del Teatro 31 y 23.

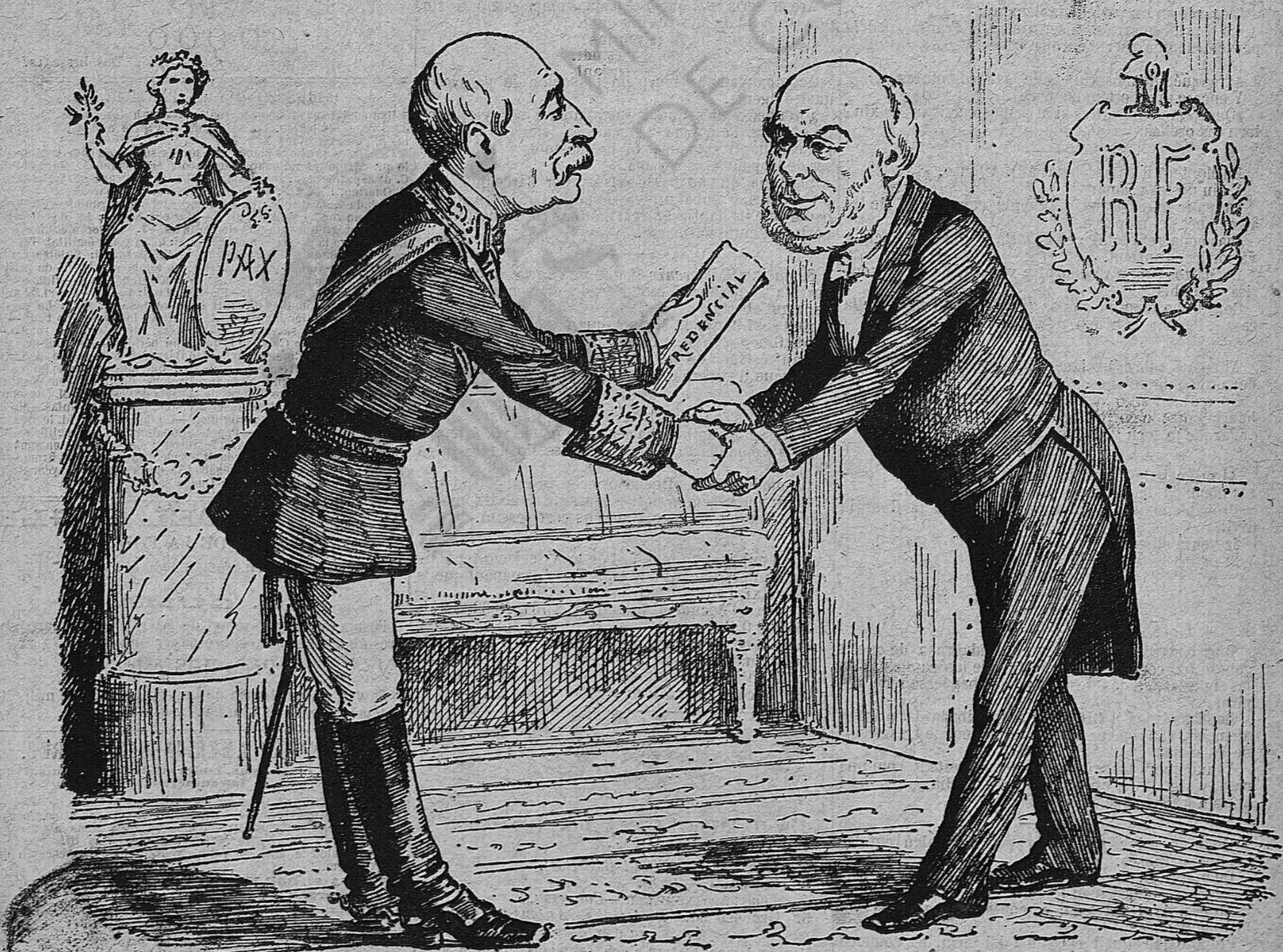
colona

LA QUESTIÓ DIPLOMÁTICA

Los enredos á Madrid.

Los desenredos á Fransa.